

ОКРУЖНИ СУД У БАЊОЈ ЛУЦИ
Број: 11 0 У 006 045 11 У
Дана, 19.10.2011. године

✓
06 061 - 2851/11
24.10.11

КОМИСИЈА ЗА ХАРТИЈЕ ОД ВРИЈЕДНОСТИ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊАЛУКА

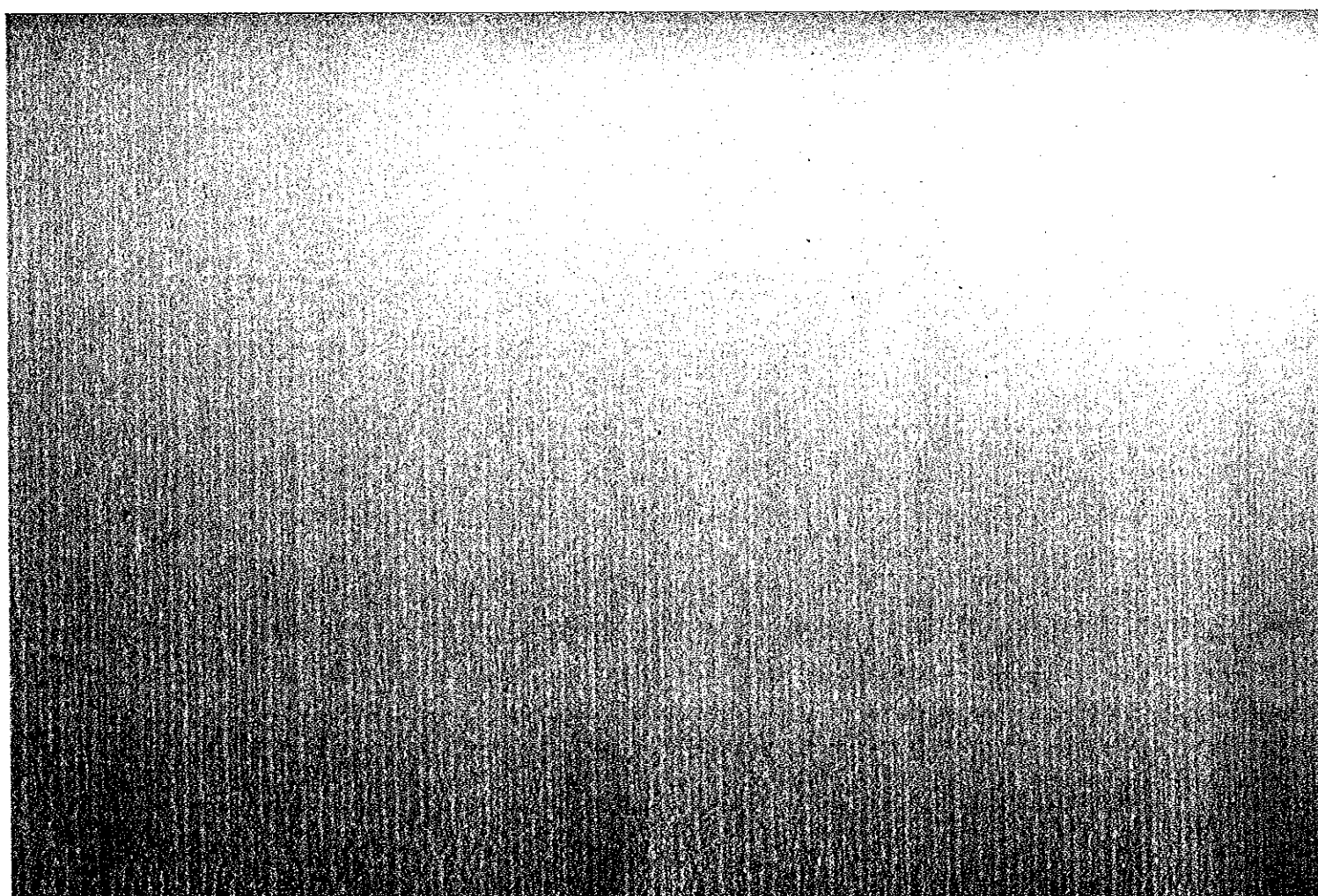
У управном спору по тужби тужиоца ДУИФ „Актива инвест“ а.д. Бањалука, заступан по законском заступнику директору Праштало Срђану из Бањалуке, против вашег акта број 01-УП-061-3612/10 од 31.12.2010. године, у прилогу вам се доставља одлука овог суда у 2 примјерка.

Уједно се враћа ваш спис број горњи, који сте доставили на захтјев суда.

Прилог: Спис

Предсједни вијећа
Бошњак Глизијан Љиљана

ОКРУЖНИ СУД У БАЊАЛУЦИ
БРОЈ: 11 0 У 006045 11 У
Дана, 19.10.2011. године

Окружни суд у Бањалуци у вијећу састављеном од судија овог суда и то Бошњак Глизијан Љиљане, предсједника вијећа, те Ђурковић Страхиње и Ступар Татјане, чланова вијећа, уз судјеловање Зубовић Љиљане, записничара, у управном спору по тужби тужиоца ДУИФ „Активa инвест“ а.д. Бањалука заступан по законском заступнику директору Срђану Праштало из Бањалуке, Ул. Милана Тепића 1/1 (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 01-УП-061-3612/10 од 31.12.2010. године тужене Комисије за хартије од вриједности Републике Српске - Бањалука (у даљем тексту: тужена), у предмету забране располагања имовином, у нејавној сједници одржаној дана 19.10.2011. године, донио је:

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава и оспорени акт поништава.

Са захтјевом за накнаду штете тужилац се упућују на грађанску парницу.

Образложење

Оспореним актом се, у тачки 1 диспозитива Друштву за управљање инвестиционим фондовима „Активa Инвест“ А.Д. Бањалука забрањује располагање имовином инвестиционих фондова којима управља и то: Затвореног инвестиционог фонда са јавном понудом „Активa Инвест Фонд“ А.Д. Бањалука, ознаке ЗЈП-11 и Затвореног инвестиционог фонда са јавном понудом „ВБ Фонд“ А.Д. Бањалука ознаке ЗЈП-8. Тачком 2 диспозитива наведеног рјешења забрана располагања имовином фондова наведених у тачки 1 диспозитива овог рјешења изриче се привремено и трајаће до окончања поступака ванредне контроле који се воде над Друштвом за управљање инвестиционим фондовима „Активa Инвест“ А.Д. Бањалука по рјешењу Комисије за хартије од вриједности Републике Српске (у даљем тексту: Комисија) број 01-УП-061-3310/10 од 02.12.2010. године, али не дужи од 60 дана од дана достављања овог рјешења. Тачком 3 диспозитива наведеног рјешења Уницредит Банк А.Д. Бањалука, као банка депозитар фондова из тачке 1 овог рјешења ће се током трајања забране из тачке 1 диспозитива старати о имовини фондова којима управља Друштво за управљање инвестиционим фондовима „Активa Инвест“ А.Д. Бањалука на

начин да неће извршавати налоге друштва у вези са трансакцијама са хартијама од вриједности и другом имовином која чини портфељ фондова којима то друштво управља у складу са забраном из тачке 1 и 2 диспозитива овог рјешења.

Благовремено поднесеном тужбом тужилац побија донесени акт из основа садржаних у члану 10 тачка 2, 4 и 5 ЗУС-а. У тужби истиче да тужена није правилно примијенила одредбе Закона о тржишту хартија од вриједности јер није учињено кршење тог закона и других прописа Комисије од стране тужиоца јер је тужена изразила само основе сумње да је до таквог кршења дошло. Тек када би суд утврдио да постоји такво кршење онда би тужена била овлашћена да изрекне мјере које су прописане чланом 267 став 1 тачка а) Закона о тржишту хартијама од вриједности. Тужиоцу није омогућено да учествује у поступку који је претходио доношењу оспореног акта, чиме су повријеђене одредбе члана 9, 123, 130, 131 и др. Закона о општем управном поступку. Оваквим поступањем тужена је тужиоцу нанијела ненадокнадиву штету, а чланови комисије су ескулпирани од одговорности на основу члана 251 Закона о тржишту хартијама од вриједности чију оцјену уставности је тужилац затражио од Уставног суда Републике Српске. Тужена је противзаконито продужила рок за ванредну контролу и тиме поступила супротно члану 9 став 1 тачка а) Правилника о надзору над учесницима на тржишту хартија од вриједности - у даљем тексту: Правилник. Изрицањем наведених мјера тужиоцу се забрањује трговина и тиме спречава функционисање тржишта, а тиме онемогућава стварање капиталне добити и увећање имовине. Извјештаји о пословању тужиоца из 2010. године показују да је тужилац остварио позитивне резултате располажући имовином фондова. Тужена изражава сумњу у погледу индиректне повезаности учесника у трансакцији у смислу члана 2 став 1 алинеја 13 тачка б) Закона о отвореним инвестиционим фондовима иако признаје да Владимир Глишовић члан управе и акционар тужиоца са 5 % власништва има свега 2,37 % учешћа у капиталу друштва које управља фондом која је продала акције тужиоцу, а да би се радило о повезаном лицу мора имати више од 10 % акција. Заправо тужена ничим не доказује да Владимир Глишовић може утицати на одлуке друштва, поготово што друштво „Вестерн Балкан Капитал“ д.о.о. Подгорица које управља инвестиционим фондом „Вестерн Балкан Инвестмент фонд“ А.Д. Подгорица које је продала акције тужиоцу нема управни одбор већ само директора који доноси одлуке заједно са инвестиционим менаџерима, а Глишовић Владимир није члан нити једног органа, нити је запосленик, већ само акционар. Тужена ничим не доказује да је Глишовић Владимир могао да утиче на

обављене трансакције, нити доказује да су лица која су давала налоге за продају и куповину знала да ће бити дати такви налози по цијени и броју који је исти или приближно исти. Тужилац подсећа да је мандат чланова комисије 5 година па пошто су исти именовани у мјесецу октобру 2005. године то им је мандат истекао у октобру 2010. године, па поставља питање легалитета и легитимитета аката које доноси та комисија. Стога тужилац сматра да има основа да се примијени члан 10 тачка 1 и 3 ЗУС-а. Због оваквих мјера тужилац трпи ненадокнадиву штету која се тешко стварно може предвидјети јер је то питање односа понуде и потражње, те штета која се огледа у повреди пословног угледа. С обзиром да је изречена мјера јавно објављена у свим штампаним медијима јавља се и стварна штета која настаје због немогућности тужиоца да до истека трајно изречене мјере наплати потраживања према фондовима. Пошто тужилац од ЗИФ „Активa инвест фонд“ А.Д. Бањалука на име провизије за управљање закључно са 31.12.2010. године потражује укупан износ од 276.322,83 КМ, то шездесетодневна камата, обрачуната на овај дуг износи 8.295,68 КМ, те како тужилац од ЗИФ „ВБ фонд“ А.Д. Бањалука на име провизије за управљање, закључно са 31.12.2010. потражује 35.506,22 КМ, шездесетодневна камата, обрачуната на овај дуг, износи 1.065,19 КМ. Истиче да би извршењем предметног рјешења за тужиоца настала штета која се тешко може претпоставити јер то зависи од понуде и потражње, као и штета која се односи на пословни углед, а јавља се и стварна штета која настаје у немогућности тужиоца да, до истека трајања изречене мјере наплати доспјела потраживања према фондовима. Наглашава да одлагање извршења рјешења није противно јавном интересу већ сматра да је донесено рјешење „прима фације“ незаконито. Доставио је потврду од тужене да није тражио одлагање извршења рјешења од туженог органа. Предложио је да се тужба уважи и оспорени акт поништи. Поставио је захтјев за одлагање извршења предметног рјешења.

Тужена је на тражење овог суда доставила списе предмета ове управне ствари и одговор на тужбу, у којем понавља наводе из оспореног акта. Истиче да су неосновани наводи тужбе, који се односе на елаборирање да је утврђивање неправилности на тржишту хартија од вриједности у надлежности суда, а не Комисије, јер би онда постојање Комисије било непотребно. Такође је неосновано позивање тужиоца на повреду одредби члана 9, 123 и др. ЗОУП-у, јер је одредбом члана 129 став 1 тачка 2 истог закона прописано да орган може ријешити ствар у скраћеном поступку ако се стање ствари може утврдити на основу службених података, којим располаже, а није потребно посебно саслушање странке ради

заштите њених права и јавног интереса, па је Комисија оспорени акт и донијела без претходног саслушања странке. Једнако тако, није основано позивање тужбе на чињеницу да је тужена продуживши рок од 30 дана за израду записника на 60 дана повриједила законске прописе, јер се ради о инструктивном року који се може продужавати. Те мјере Комисија је изрекла превентивно због постојања основа сумње да је тужилац куповао акције фондова којима управља (у њихово име и на њихов рачун) од лица са којима је био повезан, по цијенама које су биле веће од претходно остварених на тржишту. Неприхватљив је став тужиоца да Владимир Глишовић не може утицати на пословање тужиоца јер се исти налази у управљачким структурама оба учесника у трансакцији, па је наведеном трансакцијом повријеђен интерес акционара и нанесена штета фондовима којима Друштво „Актива Инвест“ А.Д. Бањалука управља, јер је друштво у име и за рачун фондова, којим управља, куповало имовину по већим цијенама у корист повезаног лица. Имајући у виду наведено Комисија је посумњала у извршење кривичног дјела манипулације на тржишту хартија од вриједности. Стога је тужиоцу и изрекла мјеру забране располагања имовином на рок од 60 дана, односно до завршетка поступка ванредног надзора над пословањем. Комисија је стално и независно тијело основано у складу са законом, па чињеница да је члановима комисије истекао мандат не значи да ће се Комисија престати бавити пословима који су јој стављени у надлежност. Штета коју тужилац наводи у тужби је паушална и неутемељена, јер ће друштво моћи да наплати провизију управљања од фондова у складу са Законом о инвестиционим фондовима, јер Комисија није забранила управљање овим фондовима, већ је забранила располагање њиховом имовином, а све у циљу заштите јавног интереса и интереса акционара. Тужена се противи приједлогу тужиоца за одлагање извршења рјешења и предлаже да се тужба одбије као неоснована. Тужени у допуни одговора на тужбу упућује на став овог суда изражен у пресуди број 11 0 У 002823 10 У од 12.10.2010. године.

У изјашњењу на одговор тужене тужилац се позива на одредбе члана 266, 267 и 268 Закона о тржишту хартија од вриједности, те наводи да су сви државни органи и друге организације и установе дужне да поштују основна начела садржана у ЗОУП-у. Не може се прихватити став тужене у погледу примјене члана 7 став 2 тачка г) Правилника, јер се он не односи на записник у већ покренутом поступку ванредног надзора, већ се односи на налаз који може да претходи покретању таквог надзора. Пошто до подношења овог изјашњења тужена није поднијела никакву прекршајну или кривичну пријаву, то говори да није било никаквих незаконитости и

да су изречене мјере биле неоправдане. Тужилац не спори туженој надзорну функцију, али понавља да је тим лицима, који су донијели оспорени акт, истекао мандат 28.09.2010. године, па је тужена несумњиво изгубила легитимитет за доношење аката у овој правној ствари. Зачуђује чињеница да је тужена изрекла овакве мјере на основу дописа и информација од лица која се лажно представљају као чланови надзорног одбора ФЗУ ХЛТ фонд А.Д. Подгорица. На крају тужилац подсјећа да у континенталном праву судске одлуке не представљају прецеденте и не сматрају се обавезним у другим правним стварима.

Размотривши тужбу и оспорени акт по одредбама члана 30 Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС-а) затим одговор тужене стране а и цјелокупне списе предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произилази да је тужена 02.12.2010. године донијела рјешење број 01-УП-061-3310/10 којим је одредила спровођење ванредног надзора над пословањем Друштва за управљање инвестиционим фондовима „Актива инвест“ А.Д. Бањалука у предмету контроле примјене закона и других прописа у управљању Затвореним инвестиционим фондом са јавном понудом „Актива Инвест Фонд“, А.Д. Бањалука, ознаке ЗЛП-11 и Затвореним инвестиционим фондом са јавном понудом „ВБ фонд“ А.Д. Бањалука, ознаке ЗЛП-8, а по пријави надзорног одбора Фонда за заједничко улагање ФЛТ Фонд А.Д. Подгорица о недозвољеном поступању, као и по молби Комисије за хартије од вриједности Црне Горе за достављање информација из области регулаторног надзора и пружања правне помоћи у предмету контроле трансакцијама са акцијама ХЛТ Фонда на Монтенегро берзи А.Д. Подгорица у којима је учествовао „ВБ фонд“ А.Д. Бањалука. Увидом у регистар инвестиционих фондова, који се води у Комисији, утврђено је да је ХЛТ фонд акционар „ВБ фонда“ А.Д. Бањалука у проценту од 8,418245 % као и акционар „Актива фонда“ у проценту од 9,812819 %. Поступајући на захтјев Комисије за хартије од вриједности Црне Горе, тужена је донијела рјешење број 01-УП-061-3528/10 од 24.12.2010. године о покретању ванредне контроле над друштвом за управљање инвестиционим фондовима „Актива инвест“ А.Д. Бањалука, а који се односи на примјену закона и других прописа у управљању: Затвореним инвестиционим фондом са јавном понудом „Актива Инвест Фонд“ а.д. Бањалука, ознаке ЗЛП-11 и Затвореним инвестиционим фондом са јавном понудом „ВБ Фонд“ А.Д. Бањалука ознаке ЗЛП-8, а поводом трговања акцијама емитената ЗИФ „Актива инвест Фонд“ А.Д. Бањалука (локална

ознака ЕКВП-Р-А) и ЗИФ ВБ, Фонд А.Д. Бањалука (локална ознака ВБИП-Р-А) на Бањалучкој берзи хартија од вриједности А.Д. Бањалука (у даљем тексту: Берза) у периоду од 01.12.2010. до 24.12.2010. године. У тачки 3 наведеног рјешења стоји да ће овлашћена лица из тачке 2 рјешења, у року од 30 дана, од дана доношења овог рјешења, сачинити записник о контроли. Овај рок од 30 дана продужаван је закључком број 01-УП-061-3589/10 од 30.12.2010. године за 30 дана, закључком број 01-Уп-061-157/11 од 24.01.2011. године и закључком број 01-УП-061-199/11 од 27.01.2011. године за још 30 дана. Тужена је поступајући у смислу члана 260 став 1 тачка ђ) Закона о тржишту хартија од вриједности („Службени гласник Републике Српске“, број 92/06 и 34/09 – у даљем тексту: Закон), којом је прописано да Комисија прописује, организује, предузима и надгледа мјере којима осигурава ефикасно функционисање тржишта хартија од вриједности и заштиту интереса инвеститора и члана 267 став 1 тачка а) истог закона, који даје овлашћење Комисији да у случају кршења овог и других закона и прописа комисије, или у случајевима када је неизвјестан наставак пословања надзираног лица, рјешењем налаже посебне мјере па између осталих и забрану обављања појединих послова из овог или другог закона за које дозволу даје Комисија, донијела оспорени акт којим је Друштву за управљање инвестиционим фондовима „Актива инвест“ АД Бањалука забранила располагање имовином инвестиционих фондова и то ЗИФ „Актива Инвест Фонд“ А.Д. Бањалука, ознаке ЗЈП-11 и ЗИФ „ВБ Фонд“ А.Д. Бањалука, ознаке ЗЈП-8 до окончања поступка ванредне контроле који се води над Друштвом за управљање инвестиционим фондовима „Актива – инвест“ А.Д. Бањалука. Истовремено је одређено да ће „Уникредит банка“ А.Д. Бањалука, као банка депозитар ових фондова, у току трајања забране старати се о имовини фондова којима управља Друштво за управљање инвестиционим фондовима „Актива – Инвест“ А.Д. Бањалука на начин да неће извршавати налоге друштва у вези са трансакцијама са хартијама од вриједности и другом имовином која чини портфељ фондова, док траје ова мјера забране. Такође, одредбом члана 224 Закона о инвестиционим фондовима („Службени гласник Републике Српске“ број 92/06) прописано је да Комисија врши надзор над отвореним и затвореним инвестиционим фондовима с јавном или приватном понудом, друштва за управљање и банака депозитара као и правних лица која су овлашћена за продају акција или удјела у инвестиционим фондовима. На основу одредбе члана 228 став 1 тачка д) Закона о инвестиционим фондовима уколико друштво за управљање или његов запослени у вези са управљањем фонда повриједи одредбу

овог закона, Закона о тржишту хартија од вриједности и прописе донесене на основу тих закона, или ако друштво управља фондом супротно статуту, проспекту или уговору о управљању фондом, или ако је друштво у поступку оснивања фонда дало неистините податке, Комисија може забранити располагање имовином фонда. Тужена је разматрајући информацију о трговању акцијама ЗИФ, „Актива Инвест Фонд“ А.Д. Бањалука и ЗИФ „ВБ фонд“ А.Д. Бањалука у периоду од 01.12.2010. до 24.12.2010. године на берзи утврдила да је Друштво за управљање инвестиционим фондовима „Актива Инвест“ А.Д. Бањалука у име и за рачун фондова куповало акције „Актива Инвест фонд“ А.Д. Бањалука и „ВБ фонд“ А.Д. Бањалука. Та трансакција је обављена између „Актива фонда“ и ВБ фонда, као купца и Инвестиционог фонда „Вестерн Балкан Инвестмент фонд“ А.Д. Подгорица, као продавца, којом приликом је између наведених лица на дане 14.12., 15.12. и 16.12.2010. године у више наврата извршено подизање цијена акција „Актива Инвест фонда“ А.Д. Бањалука и „ВБ фонда“ А.Д. Бањалука, тако да је након 14.12.2010. године цијена акција „Актива Инвест фонда“ А.Д. Бањалука порасла за 9,06 % у односу на претходну тржишну цијену, док је након 15.12.2010. године та цијена порасла за 9,70 %, па је по тим вишим цијенама акције „Актива Инвест фонд“ А.Д. Бањалука куповао „ВБ фонд“ А.Д. Бањалука. У исто вријеме цијена акција „ВБ фонда“ А.Д. Бањалука је на дан 14.12.2010. године порасла за 10 % у односу на претходно остварену, док је на дан 15.12.2010. године порасла за 9,37 % у односу на претходно остварену на тржишту, па је по тим вишим цијенама акције „ВБ фонда“ А.Д. Бањалука сада куповао „Актива Инвест фонд“ А.Д. Бањалука. Увидом у власничку структуру „Актива Инвест фонда“ А.Д. Бањалука и „ВБ фонда“ А.Д. Бањалука у регистру инвестиционих фондова утврђено је да је „Вестерн Балкан Капитал“ д.о.о. Подгорица отуђио све акције тих фондова, које је имао у свом власништву. Како фондом „Вестерн Балкан“ управља Друштво за управљање „Вестерн Балкан Капитал“ д.о.о. Подгорица, а увидом у статут тог друштва, који се налази на званичној интернет страници Комисије за хартије од вриједности Црне Горе утврђено је да један од оснивача и дионичара друштва „Вестерн Балкан Капитал“ д.о.о. Подгорица, Владимир Глишовић посједује 2,37 % удјела у том друштву, који је истовремено акционар друштва за управљање инвестиционим фондовима „Актива Инвест“ А.Д. Бањалука, са удјелом од 5 % акција, те правом гласа, као и да је члан управе тог друштва. Наведено упућује на закључак да су горе наведене трансакције договорене, односно да су лица која су давала налоге за куповину и продају знала да ће бити дат налог за куповину и продају тих акција од другог лица по цијени и броју који је исти

или приближно исти, чиме се ствара сумња да су учесници у трансакцији индиректно повезани, а индиректно повезаним лицима, у смислу члана 2 алинеја 13 тачка б) Закона о инвестиционим фондовима, сматра се сваки субјект у којем први субјект посједује директно или индиректно више од 10 % акција, или удјела у основном капиталу друштва, или који иако посједује мањи проценат од назначеног може утицати директно или индиректно на одлуке које доноси такав субјект наводи се у оспореном акту. Како је према статуту друштва за управљање инвестиционим фондом „Вестерн Балкан Капитал“ д.о.о Подгорица Владимир Глишовић оснивач и дионичар друштва са 2,37 % (члан 7 статута), а истовремено и акционар Друштва за управљање инвестиционим фондовима „Актива инвест“ А.Д. Бањалука, па будући да сходно члану 12 статута друштвом управљају чланови друштва, онда је несумњиво било основа да тужена изрекне привремене мјере забране располагања имовином од стране тужиоца над имовином инвестиционих фондова којим управља, док се не спроведе ванредна контрола, најдуже 60 дана од дана достављања оспореног акта, па нису основани наводи тужбе да поменуто рјешење тужена није могла донијети без претходног утврђивања повреда овог закона, или других прописа од стране суда, јер је тужена та која је задужена за надзор над провођењем Закона о тржишту хартија од вриједности и Закона о инвестиционим фондовима, те других прописа које доноси тужена. Такође није основано позивање тужиоца у тужби да тужена није могла изрећи наведене мјере због тога што није поднијела пријаву против тужиоца у погледу постојања прекршаја, или кривичног дјела, јер подношење такве пријаве није услов за доношење посебних мјера из члана 267 Закона. Ова обавеза за тужену произилази из одредбе члана 267 став 2 Закона када утврди постојање основа сумње о почињеном кривичном дјелу или прекршају. Дакле, у конкретном случају радило се о сумњи о кршењу одредаба Закона о тржишту хартија од вриједности и Закона о инвестиционим фондовима, због чега је и наложено провођење ванредног надзора, након чега ће тужена, у зависности од резултата утврђеног чињеничног стања, по основу извршеног ванредног надзора, утврдити да ли је дошло до повреде ових закона и да ли ће против тужиоца покренути прекршајни, или кривични поступак, или уопште неће доћи до покретања поступка. Оспореним актом су изречене превентивне мјере забране располагања имовином, док се не проведе поступак ванредне контроле и те мјере су биле ограничене на 60 дана, који рок је давно истекао, тако да су приговори тужиоца у погледу рокова који су одређени за изразу записника депласирани. Приговори тужиоца који се односе на основ

за покретање поступка од стране тужене су само виђење тужиоца ове конкретне ствари јер Комисија има овлашћење да на основу информација добијених од других органа или организација у смислу члана 263 став 1 Закона, између осталих надлежности, сходно члану 5 став 3 Правилника о надзору над учесницима на тржишту хартија од вриједности („Службени гласник Републике Српске“ број 53/07 – у даљем тексту : Правилник) ванредну контролу врши по сопственој иницијативи, или по пријави о недозвољеном поступању. Прије покретања ванредне контроле Комисија сачињава анализу случаја и након разматрања анализе случаја може одлучити да покрене ванредни надзор, или контролу. Ванредна контрола се сходно члану 2 став 1 Правилника о измјенама и допунама Правилника о надзору над учесницима на тржишту хартија од вриједности („Службени гласник Републике Српске“ број 95/09) покреће на основу индиција о могућем кршењу закона и других прописа, а по сопственој иницијативи комисије, или по пријави о недозвољеном поступању поднијетој од стране било којег страног, или домаћег правног, или физичког лица, као и по анонимној пријави. У конкретном случају је на основу обавјештења Комисије за хартије од вриједности Црне Горе, на основу обавјештења добијеног од ФЛТ Инвестициони фонд Црне Горе, којим се тражи од Комисије за хартије од вриједности РС да испита да ли постоје злоупотребе у погледу пословања Друштва за управљање инвестиционим фондом „Актива Инвест“ А.Д. Бањалука, а које управља „ВБ фондом“ А.Д. Бањалука, чији је већински власник ФЗУ, ХЛТ фонд А.Д. Подгорица. Према томе, постојали су законски услови за покретање поступка утврђивања законитости у пословању тужиоца, који управља затвореним инвестиционим фондовима „Актива Инвест“ А.Д. Бањалука и „ВБ фонд“ А.Д. Бањалука. Тужена је правилно извела закључак да би, с обзиром на ангажовање Глишовић Владимира у управљачким структурама оба правна субјекта, која су учествовала у трансакцији, могло доћи до повреде интереса акционара и наношења штете фондовима којима друштво управља, јер је друштво у име и за рачун фондова куповало имовину по већим цијенама у корист повезаног лица. Стога је превентивно донесено рјешење којим је тужиоцу изречена мјера забране располагања имовином фондова до завршетка поступка ванредне контроле, а најдуже 60 дана од пријема рјешења. У конкретном случају су постојале индиције да је дошло до манипулације на тржишту хартија од вриједности и стога је тужена правилно одлучила да покрене ванредну контролу, којом приликом је у складу са овлашћењима садржаним у члану 267 Закона донијела оспорени акт, којим су изречене привремене мјере забране у погледу располагања имовином и обављања трансакција

на тржишту хартија од вриједности тако да су приговори тужбе у погледу поступања тужене без испуњавања законских услова, неосновани.

Насупрот предњем, основани су приговори тужбе у погледу легитимитета Комисије за доношење оспореног акта с обзиром да је предсједнику и члановима комисије истекао мандат. Наиме, чланом 246 Закона је прописано да комисију чине предсједник, замјеник предсједника и 3 члана, које именује Народна скупштина Републике Српске и да приједлог за именовање предсједника, замјеника предсједника и чланова комисије подноси Народној скупштини предсједник Републике Српске, а на основу претходно спроведеног конкурса у складу са законом. Мандат чланова комисије траје 5 година и исто лице може бити више пута именовано у састав комисије. Тужилац у тужби истиче да је мандат Комисије истекао 28.09.2010. године, јер су наведена лица именована 28.09.2005. године (одлука Народне скупштине РС, број 01-584/05 од 28.09.2005. године, број 01-585/05 од 28.09.2005. године и број 01-586/05 од 28.09.2005. године), па да Комисија није имала легитимитет и легалитет за доношење оспореног акта. Ову чињеницу не спори ни тужена у одговору на тужбу, али сматра да је то ирелевантно, јер је Комисија стално тијело, основана законом ради утврђивања и контроле емитовања и промета хартија од вриједности, па истеком мандата члановима Комисије не може престати рад Комисије и њена овлашћења утврђена законом. По оцјени овог суда ради се о изборном тијелу, чијим члановима је мандат од 5 година истекао 28.09.2010. године, а ту чињеницу ни тужена не спори, то је неспорно истекао мандат члановима Комисије прије доношења оспореног акта, па је несумњиво донесени акт незаконит. Законом је прописана посебна процедура за избор чланова комисије на основу јавног конкурса, у складу са критеријумима одређеним законом. Закон није одредио да се избор чланова комисије врши по основу конкурса само за први мандат, већ је то начин избора и у свим будућим случајевима. Позивање тужене на сталност комисије не може бити оправдавајући за доношење оспореног акта након истека мандата члановима комисије, јер та сталност подразумијева сталност комисије као независног органа који врши контролу емитовања и промета хартија од вриједности, али је избор чланова промјенљива категорија и ограничавајућа на 5 година. У случају разрешења члана комисије, прије истека мандата, сходно члану 250 став 4 Закона, новоизабрано лице именује се на период до истека мандата његовог претходника, што потврђује да је мандат чланова комисије ограничен на 5 година, сходно одредби члана 246 став 3 Закона. С обзиром да је члановима комисије

истекао мандат прије доношења оспореног акта, то се донесени акт не може сматрати законитим. Овлашћења комисије, након истека мандата чланова комисије су техничке природе и њено дјеловање је ограничено на послове у оквиру тзв. техничког мандата, а то значи да се не могу доносити акти којима се намећу права и обавезе другим субјектима, или изричу ограничења, која иначе спадају у редован круг послова Комисије.

Суд не сматра потребним да коментарише новинске чланке објављене у листу „Фокус“, поводом предметног случаја, а на које се осврће тужилац у изјашњењу на одговор на тужбу, а у којем се износе натписи, у поводу активности тужене, предузете у оквиру њене надлежности прописане Законом о тржишту хартија од вриједности и Законом о инвестиционим фондовима.

Како је донесени акт захваћен таквим повредама закона који га чине ништавим, то је отуда тужбу ваљало уважити и оспорени акт поништити, а на основу овлашћења из члана 31 став 1 и 2 истог закона.

Што се тиче навода тужбе у погледу штете коју је тужилац претрпио, то се тужилац упућује на редован суд ради остваривања тог захтјева, јер подаци поступка не пружају поуздан основ за одлучивање по таквом захтјеву.

У погледу захтјева тужиоца за одлагање извршења оспореног акта, суд је о том захтјеву одлучио посебним рјешењем овог суда од 28.02.2011. године.

Записничар
Зубовић Љиљана

Предсједник вијећа
Бошњак Глизијан Љиљана
Судија у првом степену
Београд, 28.02.2011.
[Signature]

